

Sygn. akt V Ca 521/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SO Iwona Pawlukowska (spr.)

Sędziowie: SO Zofia Onisko

SR del. do SO Michał Przeworski

Protokolant: stażysta Dorota Osiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2018 r. w S.

sprawy z wniosku J. K. (1)

z udziałem J. K. (2)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki J. K. (2)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt I Ns 259/16,

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie:

a. w pkt. V (piątym) w ten sposób, że zasądzić od J. K. (1) na rzecz J. K. (2) kwotę 3.364,50 (trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt cztery 50/100) zł płatną w terminie do 21 stycznia 2019 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności,

b. w pkt. VI (szóstym), VII (siódmym) i VIII (ósmym) poprzez ich uchylenie w całości,

2. oddalić apelację w pozostałej części,

3. oddalić wniosek wnioskodawcy o zasądzenie od uczestniczki postępowania kosztów postępowania za drugą instancję

Sygn. akt V Ca 521/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy w Węgrowie,
po rozpoznaniu sprawy z wniosku J. K. (1) z udziałem J. K. (2) o podział majątku wspólnego:

I. ustalił, że przedmiotem podziału majątku wspólnego J. K. (1) i J. K. (2) są:

l. nieruchomości położona w G. gm. K. oznaczona

nr. ewidencyjnym 215 o pow. 0,0759 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...);

2. samochód V. (...) nr rej (...);
3. żyrandole 4 sztuki;
4. dywany 3 sztuki;
5. firany 4 sztuki i zasłony;
6. lodówki 2 sztuki - W. (...) + x z 2004r. i Polar z 2003r.;
7. kuchenka gazowo-elektryczna I. i okap kuchenny podszafrkowy A. z 2003r.;
8. kuchenka mikrofalowa (...) z 2004r.;
9. czajnik elektryczny Zelmer;
10. blender;
11. telewizory 2 sztuki - LG model (...) z 2011r. i Samsung z 2004r.;
12. kino domowe - LG model (...) z 2010r.;
13. zastawa stołowa, patelnie, garnki, szklanki, chlebak, salaterki, zestawy sztućców;
14. rowerki stacjonarne do ćwiczeń 2 sztuki z 2010r.;
15. rower;
16. 3 walizki podróżne;
17. stół kuchenny i krzesła 6 sztuk z 2013r., fotel z 2012r.;
18. szafki kuchenne z 2011r.;
19. szafa w spiżarni;
20. szafka pod telewizor; szafka na buty plus wieszak z lustrem;
21. parasol ogrodowy;
22. suszarka ogrodowa; i
23. podnośnik pojazdów;
24. wyważarka do kół U.;
25. montażownica do opon (...);
26. komplet kluczy;
27. szafki w garażu (...) sztuki plus stoły metalowe 2 sztuki;
28. szafka „wózek” w garażu;
29. taczka;

30. grabie i szpadel;
31. wąż ogrodowy;
32. ciągnik samoróbka do prac ogrodowych;
33. tokarka;
34. regał ze śrubami i nakrętkami;
35. profile 6 metrów 2 sztuki;
36. rura 2 metry śr. 15 cm;
37. sprężarki 2 sztuki;
38. silniki elektryczne 3 sztuki;
39. dmuchawa plus silnik;
40. kompresory powietrza 2 sztuki uszkodzone;
41. termowentylator;
42. stół do krajzegi;
43. opony B. r. 16, 2 sztuki;
44. felgi aluminiowe r. 13, 4 sztuki;
45. felgi stalowe r. 16, 4 sztuki;
46. felgi stalowe r. 14, 2 sztuki;
47. komputer stacjonarny;
48. łóżko (sofa);
49. meble ogrodowe - stół i 4 sztuki krzeseł drewnianych;
50. karnisze metalowe;
51. ekspres do kawy;
52. pompa do wody oraz przewód;
53. regał warsztatowy metalowy w kolorze metalicznym;
54. wózek warsztatowy niebieski z półkami;
55. dymnik metalowy o długości 10 m;

II. dokonał podziału majątku wspólnego J. K. (1) i J. K. (2) w ten sposób, że:

1. na rzecz J. K. (1) przyznał: nieruchomości położoną w G. gm. K. oznaczoną nr. ewidencyjnym 215 o pow. 0,0759 ha, dla której jest urządzona księga wieczysta nr (...); samochód V. (...) nr rej (...); lodówkę W. (...) + x z 2004r.; telewizor LG model (...) z 2011r.; kino domowe LG model (...) z 2010r.; podnośnik pojazdów; wyważarkę do kół U.; montażownicę

do opon (...); komplet kluczy; szafki w garażu (...) sztuki plus stoły metalowe 2 sztuki; szafkę „wózek” w garażu; ciągnik samoróbkę do prac ogrodowych; tokarkę; regał ze śrubami i nakrętkami; profile 6 metrów 2 sztuki; rurę 2 metry o 15 cm; sprężarki 2 sztuki; silniki elektryczne 3 sztuki; dmuchawę plus silnik; stół do krajzegi; opony B. r. 16, 2 sztuki; felgi aluminiowe r. 13, 4 sztuki; felgi stalowe r. 16, 4 sztuki; felgi stalowe r. 14, 2 sztuki; komputer stacjonarny; regał warsztatowy metalowy w kolorze metalicznym; wózek warsztatowy niebieski z półkami; dymnik metalowy o długości 10 m;

2. na rzecz J. K. (2) przyznał: żyrandole 4 sztuki; dywany J sztuki; firany 4 sztuki i zasłony; lodówkę Polar z 2003; kuchenkę gazowo -elektryczną I. i okap kuchenny podszafrkowy A. z 2003r.; kuchenkę mikrofalową (...)
z 2004r.; czajnik elektryczny Zelmer; blender; telewizor Samsung z 2004r.; zastawę stołową, patelnie, garnki, szklanki, chlebak, salaterki, zestawy sztućców; 3 walizki podróżne; stół kuchenny i krzesła 6 sztuk z 2013r., fotel z 2012r.; szafki kuchenne z 2011 r.; szafę w spiżarni; szafkę pod telewizor; szafkę na buty plus wieszak z lustrem; parasol ogrodowy; suszarkę ogrodową; grabie i szpadel; wąż ogrodowy; kompresory powietrza 2 sztuki uszkodzone; termowentylator; łóżko (sofę); meble ogrodowe - stół i 4 sztuki krzeseł drewnianych; karnisze metalowe; rowerki stacjonarne do ćwiczeń 2 sztuki z 2010r.; rower; taczkę; ekspres do kawy; pompę do wody wraz z przewodem;

III. nakazał J. K. (2) wydać J. K. (1) w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia: lodówkę W. (...) + x z 2004r.; telewizor LG model (...) z 2011r.; kino domowe - LG model (...) z 2010r.; komputer stacjonarny; szafkę „wózek” w garażu; tokarkę; regał ze śrubami i nakrętkami; profile 6 metrów 2 sztuki; rurę 2 metry śr. 15 cm; sprężarki 2 sztuki; silniki elektryczne 3 sztuki; dmuchawę plus silnik; stół do krajzegi; opony B. r. 16, 2 sztuki; felgi aluminiowe r. 13, 4 sztuki; felgi stalowe r. 16, 4 sztuki; felgi stalowe r. 14, 2 sztuki; regał warsztatowy metalowy o kolorze metalicznym; wózek warsztatowy niebieski z półkami; dymnik metalowy o długości 10 m;

IV. nakazał J. K. (1) wydać uczestniczce J. K. (2) w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia 1 walizkę;

V. zasądził od J. K. (1) na rzecz J. K. (2) tytułem dopłaty kwotę 85.148 zł, płatną w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności;

VI. zasądził od J. K. (2) na rzecz wnioskodawcy J. K. (1) kwotę 34.283,50 zł tytułem zwrotu połowy nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki, płatną w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności;

VII. zasądził od J. K. (2) na rzecz J. K. (1) kwotę 5.000 zł tytułem zwrotu nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek osobisty uczestniczki, płatną w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności;

VIII. zasądził od J. K. (2) na rzecz J. K. (1) tytułem zwrotu nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron kwotę 85.000 zł płatną w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności;

IX. wartość przedmiotu postępowania ustalił na kwotę 193.924 zł;

X. nakazał pobrać od J. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 743,01 zł tytułem zwrotu części wydatków poniesionych tymczasowo z sum Skarbu Państwa;

XI. odstąpił od obciążania J. K. (2) częścią wydatków poniesionych tymczasowo z sum Skarbu Państwa;

XII. zasądził od J. K. (2) na rzecz J. K. (1) kwotę 500 zł tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od wniosku;

XIII. stwierdził, że każda ze stron ponosi koszty postępowania w zakresie zastępstwa prawnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

U podstaw tego orzeczenia leży ustalenia i rozważania Sadu pierwszej instancji, z których zasadnicze przedstawiają się następująco:

Wnioskodawca J. K. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o podział majątku wspólnego, zgromadzonego w czasie trwania związku małżeńskiego z uczestniczką postępowania J. K. (2), szczegółowo przedstawionego w treści wniosku i kolejnych wystąpień procesowych. Nadto wnioskodawca wniósł o rozliczenie nakładów, jakie z majątku wspólnego zostały poniesione na majątek osobisty uczestniczki, tj. działkę nr (...) położoną w miejscowości G., w postaci remontu budynku mieszkalnego, remontu garażu oraz zagospodarowania terenu posesji. Wnioskodawca zgłosił również postulat rozliczenia nakładów poniesionych z jego majątku osobistego na majątek wspólny

w postaci zakupu przez strony nieruchomości położonej w G.

o nr. 215 oraz budowę domu na tej działce (90.000 zł). Wniósł też o rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego na majątek osobisty uczestniczki postępowania

o wartości 5.000 zł. Wnioskodawca wyjaśnił, że nakłady z jego majątku osobistego zostały sfinansowane ze sprzedaży dwóch nieruchomości należących wyłącznie do niego. Wnioskodawca podał, że z ceny sprzedaży nieruchomości na rzecz małż. P. (50.000 zł): 25.000 zł zostało przeznaczone na zakup do majątku wspólnego nieruchomości o nr. ewidencyjnym 215 w G., 20.000 zł na zakup materiałów na budowę domu na tej działce i 5.000 zł na remont domu na działce uczestniczki o nr. 218 w G.. Ze sprzedaży nieruchomości na rzecz małż. S. cała faktycznie uzyskana kwota 40.000 zł została przeznaczona na budowę domu na działce nr (...).

Uczestniczka postępowania J. K. (2), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, przyłączyła się do wniosku co do zasady. Przedstawiła własne stanowisko w zakresie składników majątku wspólnego i ich wartości.

W odniesieniu do zgłoszonych przez wnioskodawcę nakładów uczestniczka zakwestionowała fakt poniesienia przez wnioskodawcę nakładów z majątku osobistego oraz zakres i wysokość zgłoszonych do rozliczenia nakładów. W ocenie uczestniczki treść aktu notarialnego dotyczącego nabycia nieruchomości o nr. 215

w G. wskazuje na wyłączenie przez strony zasady surogacji.

Przed zamknięciem rozprawy strony wypracowały zgodne stanowisko

co do składu majątku wspólnego, wartości ruchomych składników majątkowych oraz sposobu podziału majątku wspólnego.

Jak ustalił Sąd pierwszej instancji, J. K. (1) i J. K. (2) zawarli związek małżeński w dniu 27 września 2003 roku. Strony łączyła ustawowa wspólność majątkowa małżeńska. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego

w W. sygn. akt III RC 212/14 z dniem 10 października 2014 roku pomiędzy stronami została ustanowiona rozdzielnosc majątkowa. Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 2 czerwca 2017 roku sygn. akt I C 228/17 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód.

Sąd Rejonowy ustalił, że w skład majątku wspólnego J. K. (1) i J. K. (2) wchodzi: nieruchomość położona w G. gm. K. oznaczona nr 215 o pow. 0,0759 ha, dla której jest urządzona księga wieczysta

nr (...) o wartości 153.200 zł; samochód V. (...)

nr rej. (...) o wartości 4.700 zł, żyrandole 4 sztuki - o wartości 470 zł; dywany 3 sztuki - o wartości 550 zł, firany 4 sztuki i zasłony - o wartości 720 zł; lodówki 2 sztuki - W. (...) + x z 2004r. - o wartości 730 zł i Polar

z 2003r. - o wartości 404 zł; kuchenka gazowo - elektryczna I. - o wartości 560 zł i okap kuchenny podszafrkowy A. z 2003r. - o wartości 90 zł; kuchenka mikrofalowa (...) z 2004r. - o wartości 150 zł; czajnik elektryczny Zelmer o wartości 50 zł; blender - o wartości 80 zł; telewizory 2 sztuki - LG model (...) z 2011r. - o wartości 50 zł i Samsung z 2004r. - o wartości 90 zł; kino domowe - LG model (...) z 2010r. - o wartości 520 zł; zastawa stołowa, patelnie, garnki, szklanki, chlebak, salaterki, zestawy sztućców - o wartości 1.500 zł; rowerki stacjonarne do ćwiczeń 2 sztuki z 2010r. - o wartości 300 zł; rower - o wartości 100 zł; 3 walizki podrózne - o wartości 80 zł; stół kuchenny i krzesła 6 sztuk z 2013r. - o wartości 1.620 zł, fotel z 2012r. - o wartości 540 zł; szafki kuchenne z 2011r. - o wartości 1.360 zł; szafa w spiżarni o wartości 250 zł; szafka pod telewizor - o wartości 100 zł; szafka na buty plus wieszak z lustrem - o wartości 130 zł; parasol ogrodowy - o wartości 50 zł; suszarka ogrodowa - o wartości 60 zł; podnośnik pojazdów - o wartości 5.900 zł; wyważarka do kół U. - o wartości 4.600 zł; montażownica do opon (...) o wartości 3.000 zł; komplet kluczy - o wartości 1.350 zł; szafki w garażu (...) sztuki plus stoły metalowe 2 sztuki - o wartości 350 zł; szafka „wózek” w garażu - o wartości 80 zł; taczka - o wartości 50 zł; grabie i szpadel o wartości 40 zł; wąż ogrodowy - o wartości 50 zł; ciągnik samoróbka do prac ogrodowych - o wartości 3.800 zł; tokarka - o wartości 1.000 zł; regał ze śrubami i nakrętkami - o wartości 50 zł; profile 6 metrów 2 sztuki - o wartości 50 zł; rura 2 metry śr. 15 cm - o wartości 100 zł; sprężarki 2 sztuki - o wartości 100 zł; silniki elektryczne 3 sztuki - o wartości 450 zł; dmuchawa plus silnik - o wartości 50 zł; kompresory powietrza 2 sztuki uszkodzone - o wartości 30 zł; termowentylator - o wartości 50 zł; stół do krajzegi - o wartości 130 zł; opony B. r. 16, 2 sztuki - o wartości 220 zł; felgi aluminiowe r. 13,4 sztuki - o wartości 50 zł; felgi stalowe r. 16, 4 sztuki - o wartości 100 zł; felgi stalowe r. 14, 2 sztuki - o wartości 50 zł; komputer stacjonarny - o wartości 640 zł; łóżko (sofa) - o wartości 960 zł; meble ogrodowe - stół i 4 sztuki krzeseł drewnianych o wartości 160 zł; karnisze metalowe - o wartości 420 zł; ekspres do kawy - o wartości 150 zł; pompa do wody oraz przewód - o wartości 150 zł; regał warsztatowy metalowy o kolorze metalicznym - o wartości 70 zł; wózek warsztatowy niebieski z półkami o wartości 50 zł; dymnik metalowym długości 10 m - o wartości 70 zł.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że wartość składników majątku wspólnego została ustalona na podstawie opinii biegłego ds. szacowania nieruchomości i ruchomości (k.86-140 v), której żadna ze stron nie kwestionowała, jak też na podstawie zgodnych oświadczeń stron złożonych na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2018 roku.

Wskazał nadto Sąd pierwszej instancji, że strony zużyły następujące składniki majątku wspólnego: samochód F. (...) nr rej. (...), który został zezłomowany przez wnioskodawcę za kwotę 650 zł, a także osprzęt do pieca gazowego wartości 200 zł i drewno opałowe wartości 300 zł, które to składniki zostały zużyte przez uczestniczkę postępowania.

W uwzględnieniu zgodnych stanowisk stron Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego w sposób szczegółowo przedstawiony w treści postanowienia kończącego postępowanie w sprawie.

Zgodnie z obliczeniami przeprowadzonymi przez Sąd pierwszej instancji, wartość wszystkich składników majątku wspólnego wynosiła 192.774 zł, z czego wartość składników przyznanych wnioskodawcy - 181.460 zł, zaś wartość składników przyznanych uczestniczce - 11.314 zł. Dopłatę należną uczestniczce z tytułu wyrównania wartości udziałów w majątku wspólnym Sąd Rejonowy ustalił na kwotę 85.073 zł. Nadto wartość składników majątkowych zużytych przez strony przed zamknięciem rozprawy Sąd pierwszej instancji ustalił na 1.150 zł, z czego na poczet udziału wnioskodawcy zaliczył 650 zł, zaś na poczet udziału uczestniczki 500 zł,

a dopłatę należną uczestniczce od wnioskodawcy z tego tytułu na 75 zł. Mając to na uwadze, sumaryczną kwotę dopłaty od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki Sąd Rejonowy ustalił na 85.148 zł, którą to sumę zasądził od J. K. (1) na rzecz J. K. (2) tytułem wyrównania wartości udziałów w majątku wspólnym, zakreślając termin jej płatności na jeden rok.

Zgodnie z dalszymi ustaleniami Sądu Rejonowego, w dniu 13 maja 1996 roku J. K. (1) otrzymał w darowiźnie działkę nr (...) położoną w L., którą sprzedał dnia 20 maja 2011 roku za kwotę 50.000 zł. Uzyskaną kwotę J. K. (1) przeznaczył: 25.000 zł na zakup przez niego i żonę J. K. (2) do majątku wspólnego w dniu 25 sierpnia 2011 roku działki nr (...) w G.,

20.000 zł na zakup materiałów budowlanych na budowę domu na tej działce i 5.000 zł na remont domu na nieruchomości uczestniczki J. K. (2) położonej w G. oznaczonej nr. ewidencyjnym 218, stanowiącej jej majątek osobisty. Według ustaleń Sądu pierwszej instancji, kwota, za którą J. K. (1) i J. K. (2) kupili działkę nr (...), została wpisana w akcie notarialnym niezgodnie z rzeczywistością, tj. w treści aktu notarialnego kwota ta została zaniżona do 15.000 zł. Sąd Rejonowy nie dał przy tym wiary twierdzeniom uczestniczki postępowania, jakoby cena nabycia działki nr (...) została w 10.000 zł sfinansowana ze środków pochodzących z majątku wspólnego. Sąd pierwszej instancji uwypuklił zbieżność czasową zawarcia umowy sprzedaży działki należącej do wnioskodawcy i kupna działki nr (...), a przy tym stwierdził brak obiektywnych dowodów, które mogłyby potwierdzić stanowisko uczestniczki.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że strony zgodnie wnosiły o ustalenie, iż nieruchomość nr 215 wchodzi w skład ich majątku wspólnego. Jednocześnie wnioskodawca domagał się rozliczenia nakładów poniesionych z jego majątku osobistego na nabycie tej działki i budowę na niej budynku mieszkalnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy przyjął, że w zakresie nabycia działki nr 215 strony wyłączyły działanie zasady surogacji, niemniej jednak nie zniweczyło to uprawnień wnioskodawcy do żądania zwrotu nakładów z jego majątku osobistego na nabycie tej nieruchomości do majątku wspólnego.

W myśl dalszych ustaleń Sądu pierwszej instancji, w dniu 30 marca 2011 roku J. K. (1) otrzymał w darowiźnie działkę nr (...) położoną w L., którą sprzedał w dniu 9 czerwca 2014 roku za kwotę 40.000 zł. Uzyskane w ten sposób środki wnioskodawca przeznaczył na budowę domu na działce nr (...) w G.. Jak ustalił Sąd Rejonowy, cena sprzedaży działki nr (...) została w treści aktu notarialnego podana niezgodnie z rzeczywistością, tj. została zaniżona do 30.000 zł.

Nakłady poniesione przez wnioskodawcę z majątku osobistego na majątek wspólny w łącznej kwocie 85.000 zł Sąd Rejonowy zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy, zakreślając termin płatności tej sumy na jeden rok.

Nadto Sąd Rejonowy ustalił, że w czasie trwania wspólności majątkowej strony z majątku wspólnego dokonały nakładów na majątek osobisty uczestniczki postępowania, tj. zabudowaną nieruchomość o nr. ewidencyjnym 218 położoną

w G.. Wartość tych nakładów została oszacowana przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego w dwóch wariantach: według wskazań wnioskodawcy na kwotę 73.567 zł oraz według wskazań uczestniczki na kwotę 63.252 zł. Na podstawie ocenionych jako wiarygodne zeznań świadków: Z. W., M. G., T. R., S. S. (2), E. S. (1), M. K., S. K., K. G. oraz zeznań wnioskodawcy, Sąd Rejonowy ustalił, że zakres nakładów był zgodny ze stanowiskiem wnioskodawcy i przyjął, że ich wartość wynosi 73.567 zł. Sąd pierwszej instancji nie dał wiary twierdzeniom uczestniczki, jakoby część nakładów na działkę nr (...) została sfinansowana przez jej rodziców. W ocenie Sądu Rejonowego okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia

w zeznaniach matki uczestniczki - M. R. przesłuchanej w charakterze świadka. Świadcowie M. G., T. R. i E. S. (1) podnosili przy tym,

że rodzice uczestniczki nie posiadali własnych środków pozwalających na pomoc córce w prowadzonym przez nią remoncie. Świadcowie S. S. (2) i M. K. zeznali przy tym, że to uczestniczka pomagała swojej matce z pieniędzy zarobionych przez wnioskodawcę. Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom świadków M. R. i M. P. (1) co do złej sytuacji majątkowej wnioskodawcy

w czasie małżeństwa. Zdaniem tego Sądu przeczy temu fakt posiadania przez wnioskodawcę nieruchomości spieniężonej za kwotę 50.000 zł, a następnie nabycie

do majątku osobistego drugiej nieruchomości, sprzedanej za kwotę 40.000 zł.

Za niewiarygodne i odosobnione Sąd Rejonowy uznał zeznania świadka E. S. (2) co do tego, że matka uczestniczki sprzedała swoją ziemię Z. W.,

a uzyskane w ten sposób środki przeznaczyła na nowy dom stron.

Powołując się na zgodne twierdzenia stron, Sąd pierwszej instancji przyjął, że na remont domu na działce uczestniczki nr (...) wydatkowane zostały też środki pochodzące ze sprzedaży nieruchomości wnioskodawcy na rzecz małż. P.. W zakresie wartości tych nakładów Sąd Rejonowy oparł się na precyzyjnym stanowisku wnioskodawcy, który podawał kwotę 5.000 zł. Uczestniczka, nie kwestionując dokonania tych nakładów, nie potrafiła wskazać ich wysokości.

Wobec faktu, że część nakładów na majątek osobisty uczestniczki została poniesiona z majątku wspólnego, a część z majątku osobistego wnioskodawcy,

Sąd Rejonowy przyjął, że ustalona powyżej wartość nakładów na majątek osobisty uczestniczki jako 73.567 zł, za wyjątkiem kwoty 5.000 zł z majątku osobistego wnioskodawcy, została pokryta w pozostałej części, tj. 68.567 zł, z majątku wspólnego stron. Połowę wartości tej kwoty, tj. 34.283,50 zł, Sąd pierwszej instancji zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy jako zwrot nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki postępowania. Termin płatności tej sumy Sąd Rejonowy określił na rok od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach sądowych Sąd pierwszej instancji wskazał art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zaś jako podstawę orzeczenia o kosztach postępowania - art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację od orzeczenia Sądu pierwszej instancji wniosła uczestniczka postępowania J. K. (2).

Zaskarżyła omówione postanowienie w części,

tj. w zakresie pkt. I.1, II.1, VI, VII, VIII i IX i postawiła mu zarzuty:

1. naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów i brak wszechstronnego ich rozważenia, w szczególności zeznań świadków zgłoszonych przez wnioskodawcę, dokumentów, w tym treści aktów notarialnych, w wyniku czego sąd błędnie ustalił rozliczenia pomiędzy stronami, w tym w sposób błędny i niewłaściwy rozliczył roszczenie z tytułu nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron oraz na majątek osobisty uczestniczki, poprzez:

- błędne przyjęcie, że kwota 25.000 zł na zakup działki o nr. ew. 215 położonej w G. stanowi nakład z majątku osobistego na majątek wspólny i jednocześnie błędne ustalenie, że zapis w akcie notarialnym jej nabycia, iż „pochodzi ona z dorobku” nie ma znaczenia bo „zdaniem Sądu tak nie było”, w sytuacji gdy sąd zaniechał zbadania rzeczywistej woli stron w dacie sporządzania aktu notarialnego

i nabywania tej nieruchomości, przez co Sąd nie uwzględnił tego, że treść zapisu aktu notarialnego o pochodzeniu środków z majątku wspólnego świadczy o tym, iż wolą stron było wyłączenie surogacji rzeczowej i wartościowej o czym świadczyły również okoliczności - bardzo dobre relacje małżeńskie w tamtym czasie, jak również cel związany z zaspokojeniem potrzeb mieszkalnych małżonków i dzieci;

- niezasadne zasądzenie od uczestniczki postępowania spłaty tytułem zwrotu nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 85.000 zł, w sytuacji gdy wnioskodawca nie dysponował gotówką stanowiącą jego majątek osobisty

w takiej kwocie ani nie zostało w toku postępowania wykazane, że poczynił nakłady o takiej wartości; poza tym wnioskodawca jest też beneficjentem poczynionych przez niego nakładów, zważywszy, że nieruchomość została mu przyznana, w takiej sytuacji rozliczenie z nakładów poczynionych na nieruchomość wspólną nie powinno następować poprzez nominalne zasądzenie wartości zainwestowanych kwot nakładów wedle twierdzeń wnioskodawcy, które były przez uczestniczkę kwestionowane;

- niezasadne ustalenie wartości nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek osobisty uczestniczki, tj. na działkę o nr. ew. 218 w wysokości 73.567 zł opartej na twierdzeniach wnioskodawcy, w sytuacji gdy brak było ku temu podstaw, zaś twierdzenia uczestniczki Sąd Rejonowy niezasadnie uznał za niewiarygodne;

- błędne ustalenie, iż wnioskodawca poniósł nakład w wysokości 5.000 zł na remont na działce o nr. ew. 218 zwłaszcza, że brak jest wiarygodnych dowodów w tym zakresie;

2. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego i rozstrzygnięcia prawnego w zakresie roszczeń związanych

z rozliczaniem nakładów, sprzeczność pomiędzy sentencją i uzasadnieniem, w sytuacji gdy w uzasadnieniu Sąd pisze, że całość nakładów z majątku osobistego opiewała na kwotę 85.000 zł, z sentencji wynika, iż jest to kwota 90.000 zł, poza tym Sąd w sposób niezasadny dokonał rozliczeń związanych z nieruchomością o nr. ew. 215 oraz roszczeniem z tytułu nakładów na tę działkę, w sytuacji, gdy rozliczenia te winny nastąpić w ten sposób, że najpierw należało od wartości nieruchomości nr ew. 215 odjąć wartość nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny i następnie od wartości nieruchomości w stanie bez nakładów wyliczyć wartość spłaty, co miało istotny wpływ w interesie rozstrzygnięcia i doprowadziło do zasądzenia

od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy znaczącej kwoty mimo, że spłata po uwzględnieniu wszystkich rozstrzygnięć winna nastąpić na rzecz uczestniczki;

3. błędne przyjęcie, iż możliwości płatnicze uczestniczki i jej sytuacja rodzinna pozwalają na dokonywanie jakichkolwiek spłat w terminie jednego roku, w sytuacji gdy uczestniczka jest osobą bezrobotną, wychowuje dwójkę dzieci i nie posiada możliwości płatniczych pozwalających na dokonanie rozliczeń finansowych, z racji czego wnosi o odroczenie rozliczeń na okres 6 lat;

4. błędne przyjęcie, iż wartość nieruchomości zabudowanej na działce o nr ew. 215 w m. G. wynosi 153.200 zł, podczas gdy w rzeczywistości wartość ta jest wyższa, zaś wartość nakładów wynosi 73.567 zł, w sytuacji gdy Sąd nie dał wiary twierdzeniom uczestniczki i przyjął większy zakres nakładów w oparciu o twierdzenia wnioskodawcy.

Podnosząc te zarzuty autorka apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez:

- zmianę w pkt. VI poprzez obniżenie zasądzonej kwoty z tytułu zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty z kwoty 34.283,50 zł do kwoty 31.626 zł, płatnych w 12 ratach co 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia,

- uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt. VII i VIII;

- zasądzenie na rzecz uczestniczki od wnioskodawcy dopłaty według wartości udziału.

Jako ewentualny, J. K. (2) przedstawiła wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej sposobu rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron.

W pozostałym zakresie apelacja podlega oddaleniu jako niezasadna.

W pierwszej kolejności zaznaczyć trzeba, że ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego zostały dokonane w sposób prawidłowy i w całości zyskują akceptację Sądu drugiej instancji. Sąd Okręgowy ustalenia te podziela i przyjmuje za własne,

co czyni zbytecznym ponowne ich przytaczanie.

Za trafne należy też uznać wnioski prawne wyprowadzone przez Sąd pierwszej instancji z ustalonych faktów. Wyjątek dotyczy jedynie sposobu, jaki Sąd Rejonowy przyjął dla rozliczenia wzajemnych roszczeń stron, a w szczególności rozliczenia nakładów poczynionych z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny.

W tym zakresie częściowo słuszne okazały się zarzuty podniesione przez uczestniczkę postępowania w apelacji, co skutkowało korektą zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że wnioskodawca J. K. (1) dokonał nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci zakupu i zabudowy nieruchomości nr 215 położonej w G. na łączną kwotę 85.000 zł. Nieruchomość tę Sąd pierwszej instancji przyznał na rzecz wnioskodawcy. Rozliczając majątek wspólny pomiędzy wnioskodawcą a uczestniczką postępowania Sąd Rejonowy uwzględnił wartość zabudowanej nieruchomości o nr. ewidencyjnym 215 wyliczoną według stanu na datę ustania wspólności majątkowej na kwotę

153.200 zł. Z treści opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego T. T. wynika jednoznacznie, że wartość ta została ustalona dla nieruchomości

o nr 215 łącznie z nakładami poniesionymi do daty ustania wspólności majątkowej stron. Uwzględniając tak oszacowaną wartość nieruchomości o nr. 215 w zestawieniu z wartością pozostałych składników majątkowych, Sąd pierwszej instancji dokonał rozliczenia majątku wspólnego J. K. (1) i J. K. (2) i finalnie zasądził

od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania dopłatę w wysokości 85.148 zł (pkt. V). Równoległe z tym rozstrzygnięciem Sąd Rejonowy w kolejnym punkcie zaskarżonego postanowienia zasądził od J. K. (2) na rzecz J. K. (1) nominalną wartość nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny, tj. działkę nr (...), w wysokości 85.000 zł (pkt. VIII). Tego rodzaju rozstrzygnięcie skutkowało dwukrotnym przysporzeniem na rzecz wnioskodawcy z tytułu tych samych nakładów. Z jednej bowiem strony J. K. (1), otrzymując na wyłączną własność działkę nr (...) zachował dla siebie poniesione na tę nieruchomość nakłady z majątku osobistego, z drugiej zaś równoległe otrzymał zwrot nominalnej wartości poniesionych nakładów.

Powyższe rozstrzygnięcie było dotknięte błędem i wymagało skorygowania. Sąd Okręgowy, nie ingerując w sposób podziału majątku wspólnego, jak też w żaden

z pozostałych elementów rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, ponownie rozliczył majątek wspólny stron w ten sposób, że ustaloną przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego wartość zabudowanej nieruchomości o nr. 215, tj. sumę 153.200 zł, pomniejszył o nominalną wartość nakładów poniesionych przez wnioskodawcę

z majątku osobistego na majątek wspólny tj. kwotę 85.000 zł, uzyskując wynik

w postaci 68.200 zł. Do wartości tej Sąd Okręgowy doliczył ustaloną prawidłowo przez Sąd Rejonowy wartość wszystkich ruchomych składników majątkowych,

tj. 39.574 zł, jak też wartość przedmiotów zużytych przez strony przed zamknięciem rozprawy, tj. 1.150 zł. Tak uzyskana sumaryczna wartość wyniosła 108.924 zł. Połowa tej wartości, odpowiadająca udziałowi każdej ze stron w majątku wspólnym, wyniosła 54.462 zł. Po odliczeniu wartości składników majątkowych przyznanych przez Sąd pierwszej instancji na rzecz uczestniczki postępowania oraz składników przez nią zużytych, wysokość spłaty należnej J. K. (2) od J. K. (1) zamknęła się sumą 42,648 zł.

Powyższe skutkowało całkowitym uchyceniem pkt. VIII zaskarżonego orzeczenia, w którym zasądzona była od J. K. (2) na rzecz J. K. (1) suma 85.000 zł z tytułu nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron, albowiem orzeczenie w tym przedmiocie stało się całkowicie zbędne. Przyznanie J. K. (1) zabudowanej nieruchomości o nr. 215 łącznie z poniesionymi na nią nakładami, uczyniło bezprzedmiotowym zagadnienie spłaty wnioskodawcy z tych nakładów. Skoro wnioskodawca otrzymał nakłady „w naturze” bezpodstawnym było nakazywanie uczestnicze spłacenia wnioskodawcy z tych nakładów.

Jednocześnie Sąd Okręgowy, powodowany zamiarem uproszczenia wzajemnych rozliczeń stron i przekonaniem o zbędności samodzielnego rozliczenia każdego z kolejnych roszczeń o nakłady, z wyliczonej powyżej dopłaty

od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki, tj. z sumy 42,648 zł, odjął należności zasądzone przez Sąd Rejonowy od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy w punktach VI i VII, tj. kwotę 34.283,50 zł z tytułu połowy nakładów z

majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki oraz kwotę 5.000 zł z tytułu nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek osobisty uczestniczki. Otrzymałą różnicę w wysokości 3.364,50 zł Sąd Okręgowy ostatecznie zasądził od J. K. (1) na rzecz J. K. (2) jako wynik kompleksowego rozliczenia majątku wspólnego stron oraz wszystkich zgłoszonych w sprawie roszczeń o nakłady. Obowiązek zapłaty tej należności w adekwatnym do jej wysokości terminie do 21 stycznia 2019 roku Sąd Okręgowy wprowadził do zmienionego tym samym pkt. V zaskarżonego postanowienia. Konsekwencją takiego sumarycznego rozliczenia majątku wspólnego i wszystkich roszczeń o nakłady było też uchylene w całości punktów VI i VII postanowienia Sądu pierwszej instancji. Tej treści rozstrzygnięcie pozwoli stronom uniknąć wzajemnego potrącania swoich wierzytelności i usunie ryzyko przymusowego egzekwowania wysokich należności i związanych z tym znacznych kosztów postępowania egzekucyjnego.

Tym samym Sąd Okręgowy uwzględnił apelację w części, w jakiej odnosiła się ona do sposobu rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron i, powołując się na naruszenie art. 328 § 1 k.p.c., wytykała błąd w rozumowaniu Sądu pierwszej instancji poprzez podwójne przysporzenie na rzecz wnioskodawcy.

W pozostałej części apelacja uczestniczki na uwzględnienie nie zasługiwała.

W szczególności Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska uczestniczki postępowania w zakresie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w kontekście kwestionowanych przez uczestniczkę nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny w postaci zakupu i zabudowy nieruchomości o nr. ewidencyjnym 215 położonej w G.. Sąd pierwszej instancji słusznie dostrzegł i uwypuklił ścisły związek czasowy pomiędzy zbyciem przez wnioskodawcę działki o nr. ewidencyjnym 371 położonej w L. na rzecz małż. M. i D. P. a zakupem działki nr (...). Wyraźna przewaga środków finansowych uzyskanych przez wnioskodawcę ze sprzedaży działki nr (...) nad ceną nabycia działki nr (...) i brak innych znaczących inwestycji czynionych przez wnioskodawcę w tym okresie czasu, podają też w wątpliwość twierdzenia uczestniczki postępowania o jedynie częściowym sfinansowaniu zakupu działki nr (...) z nakładów wnioskodawcy i przeznaczeniu na ten cel także pieniędzy pochodzących z dorobku stron. Za racjonalne i logicznie uzasadnione w świetle zebranych dowodów należy też przyjąć zainwestowanie przez wnioskodawcę w budowę domu na działce nr (...) środków pieniężnych pozyskanych ze sprzedaży drugiej działki należącej do majątku osobistego wnioskodawcy o nr. ewidencyjnym 445/4 położonej w L.. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że zasadniczym źródłem utrzymania rodziny byłych małżonków K. były dochody wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Uczestniczka postępowania zasadniczo w trakcie małżeństwa nie wykonywała pracy zarobkowej. Ponadto strony w okresie wcześniejszym zainwestowały znaczne środki w remont domu na działce uczestniczki nr (...) i posiadały na wychowaniu dwoje dzieci. W tym stanie rzeczy, w ślad za Sądem Rejonowym przyjąć trzeba, że sfinansowanie zakupu i zabudowy działki nr (...) z majątku wspólnego leżało poza zasięgiem możliwości stron. Podkreślenia wymaga przy tym, że zarówno zakup działki nr (...) jak i budowa domu na tej działce nie były kredytowane przez instytucje finansowe, albowiem strony na ten cel nie zaciągały kredytów ani pożyczek.

Odnosnie do kwestionowanych w apelacji cen uzyskanych przez J. K. (1) z transakcji kupna-sprzedaży obu działek należących do jego majątku osobistego, wskazać trzeba, że kwota 50.000 zł jako cena sprzedaży działki nr (...) na rzecz małż. P. została wskazana w treści samego aktu notarialnego potwierdzającego tę transakcję (k. 16). W odniesieniu zaś do działki nr (...) sprzedanej małż. S., uczestniczka postępowania w treści swoich zeznań na rozprawie w dniu 8 czerwca 2018 roku nie wykluczyła zaniżenia ceny sprzedaży tej działki w treści aktu notarialnego, do którego stawał jej mąż. Jednocześnie przyznała, że zaniżona została cena nabycia działki nr (...), co daje obraz stosowanej w tym zakresie praktyce. Na wyższą niż w treści aktu notarialnego cenę sprzedaży działki nr 445/4 wskazali też w swoich zeznaniach świadkowie: S. S. (2), E. S. (1), S. K. (k. 66 i n.) oraz wnioskodawca J. K. (1) (k. 183v).

W tym stanie rzeczy, przy braku wyraźnego zaprzeczenia ze strony uczestniczki postępowania, Sąd Rejonowy zasadnie obdarzył wiarą twierdzenia wnioskodawcy

o pozyskaniu ze sprzedaży działki nr (...) kwoty 40.000 zł, następnie zainwestowanej jako nakład w majątek wspólny.

W przekonaniu Sądu drugiej instancji, Sąd Rejonowy słusznie zaakceptował roszczenie wnioskodawcy o zwrot nakładów z majątku osobistego na nabycie

i zabudowę działki nr (...). Sąd ten prawidłowo przyjął, że oświadczenie złożone przez byłych małżonków K. w treści aktu notarialnego umowy kupna-sprzedaży działki nr (...) o jej nabyciu do majątku wspólnego wyłączyło zasadę surogacji (art. 33 pkt. 10 k.r.o.). Jednocześnie słusznie też uznał, że zawarta w treści tego aktu notarialnego deklaracja o nabyciu nieruchomości „za wymienioną cenę - z dorobku” (k. 21) nie przesądza o pochodzeniu środków przeznaczonych na nabycie tej nieruchomości

z majątku dorobkowego, nie pozbawia wnioskodawcy możliwości dowodzenia innego pochodzenia tych środków i wreszcie - nie pozbawia wnioskodawcy roszczenia

o zwrot nakładów przeznaczonych na nabycie tej nieruchomości z majątku osobistego. Podkreślić należy, że w kwestii dotyczącej zadeklarowanego w akcie notarialnym pochodzenia środków na nabycie nieruchomości nie działa ograniczenie dowodowe wynikające z art. 247 k.p.c. (analogicznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia

14 listopada 2001 roku, sygn. II CKN 500/99). Swoją drogą uwypuklić też trzeba,

że wyłączenie zasady surogacji oznacza jedynie, że nieruchomość o nr. 215, pomimo tego, że zakupiona ze środków pochodzących z majątku osobistego wnioskodawcy, nie stała się w wyniku surogacji (art. 33 pkt. 10 k.r.o.) składnikiem tego majątku, lecz na skutek zgodnej woli wnioskodawcy i uczestniczki wyrażonej w akcie notarialnym, weszła do majątku wspólnego stron. Skutek pożądany przez uczestniczkę postępowania w postaci zniweczenia roszczenia wnioskodawcy o zwrot nakładów przynieść mogło natomiast wyraźne zrzeczenie się tego roszczenia przez wnioskodawcę. Ani jednak oświadczenie wnioskodawcy o nabyciu działki nr (...)

„z dorobku”, ani też jego oświadczenie w przedmiocie wyłączenia zasady surogacji, takiego charakteru nie miały. Skoro zatem wnioskodawca w sposób wyraźny nie zrzekł się roszczenia o nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny, zachował uprawnienie do dochodzenia tego roszczenia od uczestniczki postępowania.

Za bezpodstawne należy uznać kwestionowanie przez uczestniczkę poniesienia przez wnioskodawcę nakładów z majątku osobistego z racji niedysponowania gotówką w kwocie 85.000 zł. Zgodnie z wcześniej przywołanymi prawidłowymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji, po spieniężeniu działek: nr (...)

i nr 445/4, uzyskane środki w łącznej kwocie 90.000 zł przeznaczył na zakup i zabudowę działki nr (...) (łącznie 85.000 zł) oraz remont domu na działce uczestniczki o nr. 218 (5.000 zł).

Na uwzględnienie nie zasługiwał też zarzut uczestniczki dotyczący zakresu

i wartości nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki postępowania w postaci remontów przeprowadzonych na działce nr (...), jak też zainwestowania przez wnioskodawcę na ten cel środków z majątku osobistego

w kwocie 5.000 zł. W całości bowiem należy podzielić ustalenia Sądu pierwszej instancji, który w sposób skrupulatny przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia

w tym zakresie i, powołując się na konkretne źródła dowodowe, wyjaśnił dlaczego dał wiarę twierdzeniom wnioskodawcy co zakresu robót sfinansowanych z majątku wspólnego na nieruchomości uczestniczki postępowania, jak też przeznaczenia na ten remont kwoty 5.000 zł ze sprzedaży działki nr (...) dokonanej na rzecz małż. P.. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów pozostaje w zgodzie

z wytycznymi art. 233 § 1 k.p.c. i pomimo jej kwestionowania przez uczestniczkę postępowania, broni się przed zarzutami apelacji. Szczegółowe i przekonujące motywy przywołane przez Sąd pierwszej instancji na poparcie tego stanowiska

w całości zasługują na akceptację, co czyni zbędnym ponowne ich przytaczanie. Tytułem uwypuklenia jedynie warto przypomnieć, że J. K. (2) w treści zeznań złożonych na rozprawie w dniu 8 czerwca 2018 roku podała „Część tych pieniędzy, które były wzięte od M. P. (2) była włożona w tą działkę, na której mieszkaliśmy. (...) Za pieniądze, które mąż miał za sprzedaży działki wykonaliśmy remont domu na działce (...) w zakresie: zakup paneli, zakup futryn, drzwi, farby, materiały do wykonania podwieszanego sufitu w kuchni i pokoju.” (k. 185). W toku postępowania uczestniczka

nie kwestionowała zatem samego faktu poniesienia przez wnioskodawcę nakładu z majątku osobistego na jej majątek osobisty. W apelacji nie zakwestionowała również wysokości nakładów z tego tytułu.

Zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może być uznany za uzasadniony jedynie w powyżej omówionym zakresie dotyczącym przedstawionego w motywach postanowienia Sądu pierwszej instancji sposobu rozliczenia majątku wspólnego

w zestawieniu z rozliczeniem nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny, które to zagadnienie zostało obszernie omówione w początkowym fragmencie rozważań Sądu Okręgowego. W pozostałej części zarzut naruszenia

art. 328 § 2 k.p.c. na uwzględnienie nie zasługuje, albowiem pisemne uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, pomimo pewnych kwestii w nim pominiętych,

a dotyczących sposobu rozliczenia majątku wspólnego, pozwala na odtworzenie motywów wydanego rozstrzygnięcia. Jedynie zaś tego rodzaju braki w uzasadnieniu orzeczenia Sądu pierwszej instancji mogłyby świadczyć o trafności zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. (analogicznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 maja 1997 roku sygn. II CKN 157/97).

Wobec zmiany sposobu rozliczenia majątku wspólnego stron i nakładów wnioskodawcy oraz uchylecia nałożonego na uczestniczkę obowiązku spłaty wnioskodawcy, aktualność stracił zarzut apelacyjny dotyczący błędnej oceny sytuacji majątkowej uczestniczki postępowania i jej możliwości płatniczych.

Na rozprawie odwoławczej uczestniczka postępowania cofnęła zawarty w apelacji wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego rzeczoznawcy majątkowego. Niezależnie jednak od tego, oceniając zarzut błędnego ustalenia wartości nieruchomości o nr 215 i wartości nakładów poniesionych z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek osobisty uczestniczki postępowania, Sąd odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień po stronie Sądu pierwszej instancji. Zarzuty podniesione w tej materii przez uczestniczkę nie zostały poparte żadnymi argumentami i muszą być uznane jedynie za przejaw jej subiektywnego przekonania powodowanego niezadowoleniem ze sposobu rozliczenia majątku wspólnego i roszczeń wnioskodawcy z tytułu nakładów.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. co do pkt. 1 i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. co do pkt. 2, orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. Sąd odwoławczy rozstrzygnął o kosztach postępowania za drugą instancję.